

Összhangban a népgazdasági érdekekkel

**Zárszámadó közgyűlés Kükékházán
és Zákányszéken**

Közel kétszáz szövetkezeti gazda — köztük sok fiatal és nő — gyűlt össze Kükékházán, a művelődési házban, hogy számba vegye az 1971-es esztendő gazdasági eredményeit és megvitassa az idei évi tennivalókat.

A 3175 hold földön gazdálkodó Sárló-Kalapács Tsz vezetőségének zárszámadó beszámolóját Zsótér András elnök közölte, hogy igen nehéz körülmények között kezdtek el az 1971-es évet, mert 1970-ből 4 200 000 forint veszteség maradt „örökségül”. Így egyetlen célt tűztek meg maguk elé: A veszteség megszüntetését, melyben elsősorban a tagság munkaszeretetére építettek. Már úgy látszott, hogy tervük valóra válik és nem lesz veszteség, azonban több tényező — elsősorban a kedvezőtlen időjárás — közbeszólt, ami 1 millió 300 ezer forint veszteséget okozott.

A tagság, a helyi párt- és gazdaságvezetés odaadó munkája kevés volt. Nagyon önkritikusan megállapították, hogy a veszteség nem lehet csak az időjárásra kenni. Jobb munkaszervezéssel, egyes munkák optimális időben való elvégzésével és a felesleges magtermelés elhanyagolásával kevesebb lett volna a pénzhány. Ennek ellenére sok olyan pozitívumot is meg kell említeni, amely mutatja a közös gazdaság erősödését. Így a taglétszám 1971-ben 264 főről 280-ra emelkedett. A tagság egy főre jutó átlagos jövedelme 18 171 forintból 22 895 forintra emelkedett, s ez jó munkakedvet ad az új gazdasági évben.

Az 1972-es gazdasági tervük fő célja olyan takarékos gazdálkodás folytatása, hogy végre megszüntessék a veszteséget, és nyereséggel zárják az évet. Ehhez újabb gépek vásárlása szükséges, melyre 1 millió forintot fordítanak, több műtrágyát használnak fel, és nagyobb területen alkalmazzák a vegyszereket gyomirtást. A paprikatermést 30 holdról 100 holdra emelik, s a művelésénél a családtagokra is számítanak.

A tagok közül többen is szót kértek. Mondanivalójuk lényege az volt, hogy ők is mindent megtesznek azért, hogy végre eredményes és nyereséges évük legyen. Tudják, hogy ez nem könnyű, de ezt elvárja tőlük a párt, a kormány és az egész népgazdaság. Nem lehet azt megengedni maguknak, hogy például az ötszázas állományú szarvasmarha-tenyésztésük a szó szoros értelmében csak állattartás legyen, mert a hús- és tejprogramot csak úgy tudják teljesíteni, ha javítják a takarmány minőségét, tehát azonos területen többet és jobban termelnek. (Ez hozzájárul saját jövedelmük növeléséhez is.) Nem „szegénykezhettek” 1720 literes fejési átlaggal. Ezt legalább 2500 literre kell emelni. (A vezetőség által előterjesztett tervben 2200 liter szerepel.)

Végül Zsótér András elmondta, hogy a szövetkezet párt- és gazdaságvezetése közös irányítással, a tagság odaadó, lelkes munkájával, az egész kollektíva összefogásával joggal bízhatnak a jobb eredmény elérésében.

Zákányszéken a Homok-kultúra Szakszövetkezet is megtartotta zárszámadó és tervtárgyaló közgyűlését. Huszta Vince szakszövetkezeti elnök elégedettséggel szövegezte a beszámolójában az elért eredményekről. Örövendetnek tartotta, hogy a rossz termőhelyi adottságuk ellenére is 550 000 forint tiszta nyereséggel zárták az évet. Javult a tagság

viszonya a közöshöz, hiszen már 800 kataszteri holdon nagyüzemi módon gazdálkodtak, melyhez megfelelő szakembergárda áll rendelkezésre. Növekedett a közös vagyon, gyarapodott a gépparkjuk, egyes növényféléseknél jelentősen javult a termésátlag. Nagy gondot fordítottak az állattenyésztés fejlesztésére, a népgazdasági érdekekkel összhangban.

1972-ben tovább akarnak lépni a közös gazdálkodásban, ezért újabb gépeket vásárolnak, és több műtrágyát használnak. Ugyancsak több hízó marhát és tejet kívánnak átadni a lakosságnak.

A jelenlevők is elismeréssel szóltak az eredményekről, realitásként tartották az ideit tervet. Ugyanakkor sok olyan problémáról is szóltak, amelyek gátolják munkájukat. Így: az öntözés hiánya, a szétszórt terület, esetenkénti alkatrészhiány. Igénylik, hogy például tápszervásárlásnál ne „maszként” kezeljék őket, hiszen az általuk átadott állatokkal ők is népgazdasági érdekeket szolgálnak. Kifejezésre juttatták azt is, a jelenlegi feltételek mellett 1972-ben igyekeznek minél korszerűbb gazdálkodást folytatni, hogy saját terveiket kívül hozzájáruljanak a népgazdasági terv teljesítéséhez.

A tanácskozáson részt vett és felszólalt Tamás Mária, az MSZMP Központi Bizottságának munkatársa is, aki elismeréssel beszélt a szakszövetkezeti gazdák eredményes munkájáról.

K. A.

Előleggel rendelhető Új szolgáltatás a kereskedelemben

A belkereskedelmi miniszter rendeletet adott ki a megrendeléses vásárlásról, és az ezzel kapcsolatos előlegről. Eszerint az állami és a szövetkezeti kiskereskedelem a boltokban, a raktáron nem levő árukra is fogadhat el megrendelést. Az ilyen vásárlást a vállalat

előleghez kötheti. A megrendelhető áruk körét és az előleg mértékét a vállalat maga határozza meg, az előleg azonban a vételár 30 százalékánál több nem lehet.

Az előleggel vásárolt áru beérkezésétől a vevőt írásban értesítik, utána az áru nyolc napon belül átvethető. A vevő a szerződést bármikor — az eladó csak a nyolcnapos határidő lejártá után — felmondhatja, s ilyenkor az előleget kamatmentesen visszafizetik.

A rendelet intézkedik arról, hogy az üzletekben kapható cikkek is meg lehessenek rendelni legalább 30 százalékos előleg lefizetésével. Ebben az esetben a vételárát három napon belül ki kell egyenlíteni, s csak azután kaphatja meg a vevő az előleggel vásárolt terméket. Az új értékesítési konstrukcióról az üzletekben adnak tájékoztatást.

Az előleges vásárlás közzételezése nem érvényes.

Népfrontválasztások a héten

A jövő héten Szegeden négy körzeti népfrentbizottság újjáválasztására kerül sor.

Hétfőn, február 21-én délután 5 órakor a Belvárosi I. népfrentbizottság választási gyűlést a Belvárosi I. párt-szervezet Victor Hugo utca 5. alatti helyiségében tartják. A Petőfi II. bizottság választási gyűlést ugyancsak délután 5 órakor a Petőfi II. párt-szervezet József Attila

Mindenki fóruma

A város piszkos. A köztisztasággal kapcsolatos kérdések feszegetését sajnos ezzel a megállapítással kell kezdeni. Az azonban, hogy tisztább legyen, tőlünk függ, egyrészt a lakosságon, másrészt az erre hivatott városi intézményeken. Ki-ki seperjen tehát a maga portája előtt, s ez nemcsak képletes kifejezés: a felelősség közös. Dr. Csikós Ferenc, a tanács vb titkára e gondolatokkal indította a beszélgetést, s adta át a szót elsőnek Kósó Józsefnek, az Ingatlankezelő Vállalat igazgatójának.

A tisztaság a lakókon is múlik

Először is a lakóházak és környéküknek tisztaságáról: az IKV a kritikákat elfogadja, annál is inkább, mert tudja, hogy a város lakossága most, a lakbérrendezés követően színvonalasabb szolgáltatást vár el az állami lakóházakban. Ennek megfelelően szigorúbban lépnek fel a tanácsi rendelkezések, a házirendek megszegését a házfelügyelőkkel szemben: december 1-től január 31-ig kilenc súlyos fejjelmi határozatot adtak ki és 125 esetben alkalmaztak figyelmeztetést azokkal szemben, akik elhanyagolták munkájukat.

Az is a dologhoz tartozik, azonban, hogy az IKV alkalmazásában mindössze 591 házfelügyelő és 23 járdatarító áll, s ez nagyon kevés. Ráadásul a házfelügyelők fele más munkahelyen dolgozza le napi nyolc óráját, a házakat mellékfoglalkozásban felügyelik.

A helyzetet jól megvilágítja néhány konkrét eset. A Teleki utca 3—5. számú ház lakói panaszkodtak, hogy környékükön senki sem takarítja a járdát. Ez így is volt január 5-ig, ameddig pótolni tudták az ezen a területen korábban működő nyugdíjas menő takarítót. A rendtelenségre panaszkodtak a Teleki utca 12-ben is. A la-

kóknak igazuk volt, a házfelügyelő figyelmeztetést kapott. A Partizán utca 2-ben azonban mind a házfelügyelő, mind a járdatarító rendszeresen dolgozik, s mégis sok a szemet, nagy a rendtelenség. Ennek a Csongrád megyei Vendéglátó Vállalathoz tartozó étterem az oka, hiába figyelmeztették már az üzletvezetőt, hogy vessen véget a rendtelenségnek. A Partizán utca 17-beli az azt kívánják, hogy az IKV hozza rendbe pincéjüket, holott a szemetet ők hordták oda, a lakók kötelessége elszállítása is.

A tisztaság tehát kétoldali kérdés. Egyrészt a háztulajdonos, jelen esetben az ingatlankezelő feladata a házak és környéküknek tisztántartása a házfelügyelők és járdatarítók által, másrészt nagyon is meghatározó benne a bérlok magatartása. Ha a lakók nem tartják be a házirendet, a lakóbizottságok nem igyekeznek ilyen irányban is tevékenykedni, hiába minden, továbbra is szemetesek lesznek az udvarok, a pincék, a járdák.

Sokat szemetelnek az üzletek

A bérlok és a bérbeadók kötelezettségeit rögzítő rendelet alapján ezennél határozottabban lehet ellenőrizni a lakóházak rendjét, bent a lakásokban és a közös lakóterületeken is. Ehhez meg is van a szervezete az IKV-nak, a házfelügyelőket és takarítókat 14 házkezelői körzet irányítja, és közös erőfeszítéssel lépnek fel a hanyagság s ami szintén gyakran előfordul, a szándékos rongálás ellen.

A házirend betartása az állami házakban működő állami intézményeknek is kötelessége, már pedig az üzletek és műhelyek igen sok bosszúság forrása: nem takarítják a járdákat, azt is a kukákba teszik, ami nem há-

ziszmet, az udvarokban göngyöleget raktároznak. Az is tarthatatlan, hogy sok gépkocsitulajdonos járművel parkosított helyre, virágágyakra áll rá. Nemrég megszületett az első büntetés is: a Marx tér 1—3. számú ház egyik lakóját feljelentették szabálysértésért, mert rendszeresen a gyepen parkolt.

Járdatarítás a Nagykörúton belül

Tavaly nyáron egy mosógépet és öt seprűgépet helyezett üzembe az IKV járdatarításra. A seprűk sajnos nem váltak be, csak a port kavarták. Most már két járdamosó gépkocsi van, s igyekeznek majd a Nagykörúton belül és a sugárutak mentén a járdákat naponta lemosni. Az állami házak közé ékelődött magánházak és intézmények járdáit tavaly még ellenszolgáltatás nélkül takarították, de az idén erre már nem vállalkozhatnak.

Megszervezték a téli hóeltakarítást is, de kipróbálására nem adott módot az időjárás. Az 5 hódúró személyzete, függetlenül attól, hogy munkanap van vagy vasárnap, azonnal hozzálátott volna az eltakarításhoz, ha a városra öt centi vastag hótakaró hullik. A száraz téli időszakban azonban egyleg megoldatlan a járdák gépi tisztítása, ha mosnák az aszfaltot, bármikor ráfagyhat a víz, s ez életveszélyesen sikkós tenné. Valószínűleg nagyobb teljesítményű seprűgépek válnának be erre a munkára. Addig azonban, amíg ilyeneket be tudnak szerezni, marad a kézi seprű. De a kézi seprűs legfeljebb elsimogatja a port, ha a szemetet lesöprik az úttestre, a járművek visszaverik a járdára és délelőtt 9—10 órára ismét minden olyan piszkos, mintha nem is lett volna takarítva.

A palack 9 forint, a kanna 6 forint

**Rendelet a propán-bután gáz és a tüzelőolaj
házhoz szállítási díjáról**

A közlekedés- és postaügyi miniszter — a belkereske-Országos Anyag- és Árhivalelmi miniszterrel és az tal elnökével egyetértésben — állapította meg a propán-bután gáz, valamint a háztartási tüzelőolaj házhoz fuvarozási díját.

A gázszállítási tarifát ez előtt tíz, az olajfuvarozását öt esztendővel szabályozták. A két régi rendelkezés azonban csak meghatározott területekre szövegezték, nem volt általános érvényű — lényegében csak az akkori egye-

düli szállító, a Volánra vonatkozott — nagyobb távolságú fuvarok esetére nem adott támpontot.

Az új jogszabály — amely egységesítette a két termék házhoz szállításával kapcsolatos különféle intézkedéseket, utasításokat — függetlenül a fuvarozó személyétől és a szállítóeszköztől, mindenre, aki ilyen szállítással foglalkozik, kötelező érvényűvé állapította meg a propán-bután gáz és a tüzelőolaj házhoz fuvarozási díját. Az alaptarifát a régihez képest nem változott. A díj maximálta ár, annál olcsóbb lehet, de drágább nem.

A rendelet melléklete részletesen közli a különböző súlyra és távolságra felszámítható fuvardíjakat. Eszerint az ötkilós propán-bután gázpalack szállítási díja közgazdasági határokon belül — például Budapesten, a vidéki városokban — négy forint. A leggyakrabban használt 11 kilós palackokat 9 forintért viszik házhoz, míg a 22—23 kilós palackok fuvarozásáért 18 forintot számíthatnak fel. Ugyanez az alapár érvényes a közgazdasági határokon kívüli fuvarokra tíz kilométeres távolságig, azon túl azonban megkezdett tíz kilométerenként egy forinttal emelkedik a tarifa. Olcsóbb a gázszállítás akkor, ha nem teljesen

házhoz, hanem valamelyik helységbe, meghatározott időben és helyre viszik a palackokat. Az ilyen csoportos szállítás esetében közgazdasági határokon belül 3, 6, illetve 12 forint, nagyobb távolságokon tíz kilométerenként további egy forint a palack fuvardíja.

A tüzelőolaj fuvarozási tarifa feltételei — közigazgatási határ, távolság, csoportos szállítás — azonosak a propán-bután gázéval. A kannás olajat literenként 30 fillérért — a szabványos húszliteres kannát 6 forintért — szállítják házhoz, a nagyobb távolságokra minden tíz kilométer mekezdése után további 5 fillért számíthatnak fel literenként. A hordós, tartályos olajszállítás — 100 literes, vagy ennél nagyobb méretű tartályok esetében — literenként 20—25 fillér. A csoportos szállításnál a kannás olajat literenként 20 fillérért, a hordóst 10—15 fillérért viszik házhoz. A távolsági olajszállításnál tíz kilométerenként három forinttal emelkedik a fuvardíj.

A rendelet melléklete végül rögzíti azt is, hogy mi értendő házhoz szállításon: egyebek között a fuvarvállalónak a lakásig kell vinnie a tele-, és visszaszállítania az üres palackokat, kannákat.

KÉPERNYŐ

Kicsik és nagyok

Valami hiányzott a pénteki tévéfilmből, Sánta Ferenc estjéből. Társasággal néztem az erősen hangulati töltésű miniatűröket (ahogy a tévéújság jelzi: tévéutódok), de társaságom zavaró megjegyzései — olvasva biztosan jobb, unalmas; ásitózás, feszélyezettség, kényszerű csönd — arra engedtek következtetni, hiányzik valami. (Talan kinek-kinek az egyedüllet több inspirációt adott volna, a kollektív figyelem felszínesebb, laza, elkényelmesítő.) Nem is annyira a filmutódokból, inkább melőlük hiányzott valami. A bevezető.

Ami általában népszerűtlen, hiszen a teljesen egyértelmű, művészi erényeiben különösebb magyarázatra sem szoruló alkotások elé gyakran oda ültetik az irodalomtörténészt, az író, vagy kritikus, hogy a tükönülő nézőnek méltasson, elemezzon, magyarázzon. A bevezetők ezért népszerűtlenek. Most azonban, amikor Sánta Ferenc írásművészetének gondolatgazdagságáról, a me-

sék jelképrendszeréről — éppen a televízió hasonlíthatatlanul széles népművelési lehetőségei miatt is — el kellett volna néhány mondat, most magára hagyták a nézőt. Hogy ki-ki saját erejéből fejtsse meg a látottakat, fordítsa le magának azokat a jelképeket, melyeket a mesék látszólag értelmetlen tündérvilága: a kisgyermeki fantázia és a felnőtti gondolkodás, magatartás között az írói képzelet megjárta. A papásat-mamásat játszó gyerekek (Kicsik és nagyok) aporlékos és könyörtelen megfigyelőképessege, vagy a mezítelbás falusi kislány talpraesett racionalizmusa (A csillagokig) még viszonylag egyértelmű, de a Sánta virág, kék virág természetű idillje, vagy a Tündérvilágban megjelenő parasztság szívnv érzelmi kitörése, elvágyódása már mélyebb asszociációkat sugall. Jó lett volna a róluk hallani valamit.

A filmet Nemere László rendezte.

N. I.